

## ॥ वाल्मीकि रामायण ॥

### १ बालकाण्ड

#### अध्याय ६५

ततः प्रभाते विमले कृतकर्मा नराधिपः ।  
विश्वामित्रं महात्मानमाजुहाव सराघवम् ॥ १ ॥

तमर्चयित्वा धर्मात्मा शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ।  
राघवौ च महात्मानौ तदा वाक्यमुवाच ह ॥ २ ॥

भगवन्स्वागतं तेऽस्तु किं करोमि तवानघ ।  
भवानाज्ञापयतु मामाज्ञाप्यो भवता ह्यहम् ॥ ३ ॥

एवमुक्तः स धर्मात्मा जनकेन महात्मना ।  
प्रत्युवाच मुनिर्वीरं वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ ४ ॥

पुत्रौ दशरथस्येमौ क्षत्रियौ लोकविश्रुतौ ।  
द्रष्टुकामौ धनुः श्रेष्ठं यदेतत्त्वयि तिष्ठति ॥ ५ ॥

एतद्दर्शय भद्रं ते कृतकामौ नृपात्मजौ ।  
दर्शनादस्य धनुषो यथेष्टं प्रतियास्यतः ॥ ६ ॥

एवमुक्तस्तु जनकः प्रत्युवाच महामुनिम् ।  
श्रूयतामस्य धनुषो यदर्थमिह तिष्ठति ॥ ७ ॥

देवरात इति ख्यातो निमेः षष्ठो महीपतिः ।  
न्यासोऽयं तस्य भगवन्हस्ते दत्तो महात्मना ॥ ८ ॥

दक्षयज्ञवधे पूर्वं धनुरायम्य वीर्यवान् ।  
रुद्रस्तु त्रिदशान्रोषात्सलिलमिदमब्रवीत् ॥ ९ ॥

यस्माद्भागार्थिनो भागान्नाकल्पयत मे सुराः ।  
वराङ्गानि महार्हाणि धनुषा शातयामि वः ॥ १० ॥

ततो विमनसः सर्वे देवा वै मुनिपुङ्गव ।  
प्रसादयन्ति देवेशं तेषां प्रीतोऽभवद्भवः ॥ ११ ॥

प्रीतियुक्तः स सर्वेषां ददौ तेषां महात्मनाम् ॥ १२ ॥

तदेतद्देवदेवस्य धनूरत्नं महात्मनः ।  
न्यासभूतं तदा न्यस्तमस्माकं पूर्वके विभो ॥ १३ ॥

अथ मे कृषतः क्षेत्रं लाङ्गलादुत्थिता मम ।  
क्षेत्रं शोधयता लब्ध्वा नाम्ना सीतेति विश्रुता ॥ १४ ॥

भूतलादुत्थिता सा तु व्यवर्धत ममात्मजा ।  
वीर्यशुल्केति मे कन्या स्थापितेयमयोनिजा ॥ १५ ॥

भूतलादुत्थितां तां तु वर्धमानां ममात्मजाम् ।  
वरयामासुरागम्य राजानो मुनिपुङ्गव ॥ १६ ॥

तेषां वरयतां कन्यां सर्वेषां पृथिवीक्षिताम् ।  
वीर्यशुल्केति भगवन्न ददामि सुताम् अहम् ॥ १७ ॥

ततः सर्वे नृपतयः समेत्य मुनिपुङ्गव ।  
मिथिलामभ्युपागम्य वीर्यं जिज्ञासवस्तदा ॥ १८ ॥

तेषां जिज्ञासमानानां वीर्यं धनुरुपाहतम् ।  
न शेकुर्ग्रहणे तस्य धनुषस्तोलनेऽपि वा ॥ १९ ॥

तेषां वीर्यवतां वीर्यमल्पं ज्ञात्वा महामुने ।  
प्रत्याख्याता नृपतयस्तन्निबोध तपोधन ॥ २० ॥

ततः परमकोपेन राजानो मुनिपुङ्गव ।  
अरुन्धन्मिथिलां सर्वे वीर्यसन्देहमागताः ॥ २१ ॥

आत्मानमवधूतं ते विज्ञाय मुनिपुङ्गव ।  
रोषेण महताविष्टाः पीडयन्मिथिलां पुरीम् ॥ २२ ॥

ततः संवत्सरे पूर्णे क्षयं यातानि सर्वशः ।  
साधनानि मुनिरेष्ट ततोऽहं भृशदुःखितः ॥ २३ ॥

ततो देवगणान्सर्वास्तपसाहं प्रसादयम् ।  
ददुश्च परमप्रीताश्चतुरङ्गबलं सुराः ॥ २४ ॥

ततो भग्ना नृपतयो हन्यमाना दिशो ययुः ।  
अवीर्या वीर्यसन्दिग्धा सामात्याः पापकारिणः ॥ २५ ॥

तदेतन्मुनिशार्दूल धनुः परमभास्वरम् ।  
रामलक्ष्मणयोश्चापि दर्शयिष्यामि सुव्रत ॥ २६ ॥

यद्यस्य धनुषो रामः कुर्यादारोपणं मुने ।  
सुतामयोनिजां सीतां दद्यां दाशरथेरहम् ॥ २७ ॥

---

The files in this directory are revised versions of the digital files produced by Professor Muneo Tokunaga, Kyoto University, and copyrighted by him. I am grateful to Professor Tokunaga for his agreement to this use of his original files and for permitting the revised versions to be made publicly available.

Dr J. D. Smith ; email: [jds10@cam.ac.uk](mailto:jds10@cam.ac.uk) ; <http://bombay.oriental.cam.ac.uk/index.html>

---

ITRANS conversion questions to: Avinash Chopde [javinash@acm.org](mailto:javinash@acm.org)

---

Last updated on March 25, 1998; Send corrections to [sanskrit@cheerful.com](mailto:sanskrit@cheerful.com)